

ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΟΥ ΓΚΑΜΠΡΙΕΛ ΤΙΜΜΟΡΥ

ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΓΕΥΜΑ

ΜΕΤΑ την έξοδό του από τη φυλακή, όπου τον είχαν κλείσει για δυο χρόνια, ο Φλασάρ, τ'αχε χαμένα. Όταν περνάη κανείς τόσους μήνες μέσα στη γαλήνη μιάς έπαρχιακής φυλακής, ξεσυνηθίζει στη ζωή του Παρισιοῦ. Ο Φλασάρ του κάκου έψαξε να βρή να κάνει κάτι. Οί παλιοί του σύντροφοι στις λωποδυσίες είχαν σκορπιστή και στάθηκε αδύνατον να επανασυνδέση τις επαγγελματικές σχέσεις μαζί τους.

"Ετσι θρέθηκε πολύ γρήγορα σ' αξιοθρήνητη κατάσταση. Πώς να τα βγάλη πέρα; Πώς να ζήσει; Απλούστατα, ξαναγυρίζοντας στη φυλακή. Έκει τουλάχιστον τους έδιναν δωρεάν κατοικία και τροφή. Ο Φλασάρ μάλιστα τώρα στις πείνες του άναπολούσε μελαγχολικά τις φασολάδες που ήταν το πιο ταχτικό φαγητό των φυλακισμένων...

Ναι, είχε πάρει την απόφασί του: θα ξαναγύριζε στη φυλακή... Μά προηγουμένως θάθελε πολύ να προσφέρει στον έαυτό του μιά μικρή ευχαρίστησι, ένα καλό γεύμα, παραδείγματος χάριν. "Ετσι θα διατηρούσε μιά γλυκειά ανάμνησι στις ώρες της φυλακισέως του.

Μά πού να πάη χωρίς χρήματα και με τέτοια χάλια στο ντύσιμό του; Ο Φλασάρ έκανε στον έαυτό του αυτή την έρώτησι, χωρίς να θρίσκη μιά άπάντησι. "Εξαφνα, χτύπησε το μέτωπό του... Ναι, του ήρθε μιά πρώτη τάξεως έμπνευσις.

"Ενα ταξί περνούσε τη στιγμή εκείνη μπροστά του. Το φώναξε και είπε στο σωφέρ:

— Θέλεις να κερδίσης εκατό φράγκα;

Ο σωφέρ τον κύτταξε ξαφνιασμένος. Το πρόσωπο του Φλασάρ δεν του ένέπνεε καμμιά έμπιστοσύνη. Το ζουνάρι του, το τζογέ παντελόνη του, το χωρίς κολλάρο πουκάμισό του, το ξεβαμμένο σακκάκι του κ' η σκονισμένη ρεπούμπλικά του δεν φανερωσαν άνθρωπο που σκορπίζει εκατοφραγκα.

Μά ο Φλασάρ εξακολούθησε με ύφος επιβλητικό:

— Είμαι ο κόμης ντε Νιουσατώ. "Αν με βλέπης ντυμένο έτσι, αυτό συμβαίνει γιατί στοιχημάτισα με κάποιον φίλο μου να πάω να φάω μ' αυτό το έλεεινό κοστούμι σ' ένα μεγάλο έστιατόριο. "Αν κερδίσω, θα σου δώσω εκατό φράγκα πουρμπουάρ. Τί λές τώρα;

— Θαυμάσια! η ιδέα σας ήταν λαμπρή! είπεν ο σωφέρ ένθουσιασμένος με την ύπόσχεσι του ήγεμονικού αυτού πουρμπουάρ. Σε ποιο ρεστωράν θέλετε να σ'αξ οδηγώ, κύριε κόμη;

— Σε οποιο θέλεις, φτάνει να είνε κοσμικό.

— Θα σ'αξ άρεσε το ρεστωράν του Λακούρ;

— Πήγαινε στοῦ Λακούρ, άπάντησε ήσυχα ο Φλασάρ κι άνέβηκε στο αυτοκίνητο.

Σε μερικές στιγμές σταματοῦσαν μπρος στο ρεστωράν.

— "Αφήστε με να μπώ πρώτος εγώ, είπεν ο σωφέρ. Θα ζητήσω τον κ. Ντομινίκ, τον μαίτρ-ντ' ότέλ και θα του τα έξηγήσω όλα για να μη σ'αξ φέρουν δυσκολίες...

"Όταν ο κ. Ντομινίκ, έμαθε περι τίνος έπρόκειτο, θρήκε τη φάρσα περίφημη. "Εχωσε δέκα φράγκα μέσα στο χέρι του σωφέρ που είχε την καλή έμπνευσι να του πάη έναν τόσο έκκεντρικό ευπατρίδη κι' έτρεξε για να τον υποδεχτή.

— Μου θυμίζει τον "Αγγλο λόρδο Χάουρμωρ! είπε μόλις τον είδε.

"Επειτα υποκλίθηκε μπροστά του μ' εξαίρετική ευγένεια και τον παρακάλεσε να τον ακολουθήση.

"Υπήρχε εκείνη την ήμερα έκλεκτή όμηγυρις στο «Ρεστωράν Λακούρ». Μεταξύ των καλεσμένων ήσαν δυο έργοστασιάρχαι αυτοκινήτων, μιά ήθοποιός της μόδας, ένας άεροπόρος, ο νεαρός έπιχειρηματίας Βέλτμαν και ο μέγας δούξ

Λαδίσλαος.

"Όλοι αυτοί οί έκλεκτοί πελάται είχαν προειδοποιηθή σχετικώς. "Όστόσο ή είσοδος του Φλασάρ μέσα στο ρεστωράν έκανε αισθησι.

— "Εχει μεταμορφωθή θαυμάσια! είπεν η ήθοποιός.

— Πολύ παρισινή ή φάτσα του! έκανε ο μέγας δούξ.

Και ξεσπασε σε δυνατά γέλια.

Ο άεροπόρος ήταν άφηρημένος. Συλλογιζόταν εκείνη τη στιγμή τον διάπλου του "Ατλαντικού, τον όποιο έπρόκειτο να έπιχειρήση σε λίγες μέρες.

Ο νεαρός Βέλτμαν είχε προσκαλέσει έναν έπαρχιώτη κεφαλαίουχο, τον όποιο σκόπευε να θαμπώση με τις άριστοκρατικές σχέσεις του, πριν του κάνει το μοιραίο «κόψιμο».

— Τον γνωρίζετε αυτόν τον έκκεντρικό; ρώτησε ο έπαρχιώτης δείχνοντάς του τον Φλασάρ.

— Τον ξέρω πολύ καλά, άπάντησε ο Βέλτμαν χωρίς διασταγμό.

Και για να επιβληθή στο ύποψήφιο θυμά του, άπηύθυνε στον Φλασάρ που είχε καθήσει σ' ένα γειτονικό τραπέζι ένα φιλικό χαιρετισμό, στον όποιο εκείνος, λίγο ξαφνιασμένος, άπάντησε άδέξια.

"Ηταν πράγματι πολύ στενοχωρημένος ο φτωχός Φλασάρ. Ο μαίτρ ντ' ότέλ και τα γκαρζόνια είχαν σταθή όρθιοι μπροστά του περιμένοντας διαταγές του... Κι' αυτός δεν τα κατάφερνε να καταλάβη τίποτε από τον κατάλογο που του είχαν δώσει. Τα περιεργα όνόματα των φαγητών του φαινότουσαν σαν ιερογλυφικά.

Στο τέλος, μη ξέροντας πειά τί να κάνει, παράγγειλε να του φέρουν όλα τα φαγητά του καταλόγου στη σειρά. Και από τη στιγμή εκείνη άρχισε να τρώη και να πίνη άκούραστα, χωρίς να σηκώνη το κεφάλι του. "Όλοι θαύμαζαν την τρομερή του όρεξι καθώς και την τέχνη με την όποια προσεποιείτο — όπως νόμιζαν — ότι δεν ήξερε να συμπεριφερθή σ' ένα τραπέζι.

"Ετσι τελείωσε το γεύμα του, τήρε τον καφέ του, ήπие μερικά ποτηράκια λικέρ και κάπνισε άλλεπάλληλα πούρα από το κουτί των πούρων.

— Το λογαριασμό! φώναξε στο γκαρσόνι, φυσώντάς του κατάμουτρα τον καπνό του πούρου του.

Του τον έπήγαν σ' ένα δίσκο και ο Φλασάρ τον κύτταξε άφηρημένος: ήταν 275 φράγκα!

Ζήτησε τότε τον μαίτρ ντ' ότέλ. Και, όταν ο κ. Ντομινίκ παρουσιάστηκε, του είπε:

— Τώρα, αγαπητέ κύριε, θα σ'αξ πω μερικά όμορφα πράγματα. Δεν είμαι κόμης. Δεν έβαλα κανένα στοιχημα. "Όνομάζομαι Κυπριανός Φλασάρ, βγήκα πρό όλίγων ήμερών από τη φυλακή και δεν έχω πεντάρα. Στείλτε τώρα να φωνάξετε έναν άστυφύλακα να με πάη στο τμήμα.

— Αυτό είνε το ωραιότερο απ' όλα! φώναξε ο κ. Ντομινίκ, ο όποιος νόμιζε ότι ο κόμης συνέχιζε τη φάρσα του.

Και κάνοντας υποκλίσεις μπροστά του, βεβαίωσε πως ήταν ο πιο πνευματώδης ευπατρίδης που είχε γνωρίσει.

"Όστόσο, ο Φλασάρ διαμαρτυρόταν μανιασμένος, γιατί δεν τον πίστευαν. "Ετσι ο μαίτρ άρχισε να ανησυχή και παρακάλεσε τον «κόμητα» να μην παρατείνη περισσότερο το άστείο του. Ο «κόμης» εξακολουθοῦσε να επιμένη πως είχε πη την αλήθεια.

Τότε ο μαίτρ έτοιμάστηκε να στείλη να φωνάξη έναν άστυφύλακα, όταν έξαφνα συνέβη το άπροσδόκητο:

Ο νεαρός Βέλτμαν, βλέποντας ότι του παρουσιαζόταν μιά μοναδική ευκαιρία να δείξη στον έπαρχιώτη του πόσο

ΝΑΥΤΙΚΕΣ ΗΘΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΤΟΥ κ. Κ. ΦΑΛΤΑΪΤΣ

Ο ΤΡΙΚΑΝΤΟΣ

ΠΑΣΙΓΝΩΣΤΟΣ σ' όλο τó Πολεμικό Ναυτικό ó Τρικαντός. "Ετσι ήταν τó παρατσούκλι του.

"Επινε, άξιωματικός αυτός, με όποιον τύχαινε και έκανε παρέα και με τούς θαρκάρηδες άκόμη. "Ηταν από τούς άγαθούς παληούς εκείνους τύπους τού Πολεμικού Ναυτικού που τά λίγα γαλόνια τά πήρανε γιατί καμμιά φορά θαρρεστούσε τó ύπουργείο νά τούς έχη όλο στάσιμους.

Τήν τελευταία έποχή όμως είχε μείνει δέκα χρόνια χωρίς προβίασμό και άπελπισμένος πειά νά καταφέρη τó ύπουργείο νά τόν προβιάση, είχε έγγραφη για νά παρουσιασθή στο Βασιλέα Γεώργιο νά κάνη τά παράπονά του.

Τρείς μήνες περίμενε ó Τρικαντός τήν ειδοποίησι τού Αύλαρχείου που θά ώριζεν ήμέρα και ώρα παρουσιάσεως. Στο μεταξύ έβγαينه κάθε ήμέρα έξω από τόν Ναύσταθμο όπου ύπηρετούσε και διημέρευε στην ταβέρνα τού μπάριμπα Γιάννη τού Μυτιληνιού στην άρχή τής όδου Σόλωνος, προς τó Κολωνάκι.

Στό σπίτι του — είχε σπίτι και γυναίκα στην "Αθήνα — έγύριζε πάντα μεθυσμένος.

Τήν ήμέρα τής άκρόασεως σηκώθηκε πρωί - πρωί, έβαλε τά πολιτικά του και δρόμο για τήν ταβέρνα.

"Η γυναίκα του θέλησε νά τόν έμποδίση.

— Τί πράγματα είν' αυτά; θά πής πάλι; Μεθυσμένος θά παρουσιασθής στο Μεγαλειότατο;

— "Εννοια σου, γυναικούλα μου, μιá βόλτα μόνον ως τó Σύνταγμα.

— Και ύστερα ειπε στο ναύτη ύπηρέτη του, ιδιαιτέρως:

— Στις δέκα θά με θρής ξέρεις ποú. "Ελα νά με ειδοποιήσης για νά θάλω τήν μεγάλη μου στολή.

Στις έννηά ó ναύτης τσούπι! έβρισκόταν στην ταβέρνα τού Γιάννη τού Μυτιληνιού.

"Ο άξιωματικός του καθόταν στο θάθος με μιá παρέα από δυó γέρους και ρητόρευε κουνώντας μιá θέργα από καλάμι μπαμπού.

— "Όπου λέτε, κύριοι, ή θέσις τού Κανάρη στη... διεθνή ναυπηγική είνε ήρωική... Μπάριμπα-Γιάννη, γέμισέ μας τή μισή...

"Ο ναύτης πλησίασε:

— Κύριε... Είνε ώρα νά πηγαίνετε. Κοντεύει δέκα.

— "Εχομε καιρό άκόμη, παιδί μου. Πήγαινε νά φωνάξης

λαμπρές σχέσεις είχε με τά μέλη τής παρισινής άριστοκρατίας, ειπε στο μαίτρ:

— Ητόμνικ, ó κ. κόμης είχε θάλει στοίχημα με μένα. "Εχασα... Πληρώνω λοιπόν τó λογαριασμό του!...

Και, κτυπώντας φιλικά στον ώμο τόν Φλασάρ, πρόσθεσε:

— Θά ξαναϊδωθούμε, άγαπητέ κόμη, τó θράδυ στη λέσχη.

"Ετσι ó Φλασάρ, ξαφνιασμένος, βγήκε άπ' τó ρεστωράν, περνώντας μέσ' άπ' τά γκαρσόνια που ύποκλινόντουσαν μπροστά του.

"Επειτ' από μερικές ήμέρες για νά τόν συλλάβουν επίτελους άναγκάστηκε νά κλέψη ένα ψωμάκι τών πενήντα λεπτών από τή βιτρίνα ενός φούρνου.

"Ο Τρικαντός

μια άμαξα κι' έλα.

"Ο ναύτης έπήγε νά φύγη.

— Στασου, Σταύρο, άκουσε έδω. Δέν πρέπει νά πιω βέβαια.

— Πώς θά παρουσιασθήτε στο παλάτι;

— Καλά, δέν θά πιω. Σε μισή ώρα νά έρθης με τó άμάξι.

"Υστερα από ένα τέταρτο νάτος ó ναύτης. "Ο κύριός του έν τώ μεταξύ είχε φθάσει στο ζενίθ. Τó τραπέζι ήταν γεμάτο από σχέδια ναυμαχιών. Είχεν ως τή στιγμή θυθίσει τρία τουρκικά θαρηκτά και έκανονιοβολούσε τó τέταρτο.

— Κύριε, ήρθε ή άμαξα.

— "Η στρωφή τών «Ψαρών» θά γίνη δεξιά. Θά έπακολουθήση επίθεσις τής «Υδρας» κατά τού έχθρου, όστις θυθίζόμενος...

"Α, έδω είσαι, Σταύρο;

— Μάλιστα, κύριε, και ή άμαξα είνε έτοιμη. Δέν θά προλάβετε.

***

Στό σπίτι του, ή γυναίκα του, ή ύπηρέτρια κι' ó ναύτης άρχισαν νά τόν ντύουν. "Εμύριζε κρασιά κι' έζήτησε γαρύφαλλα και κανέλλα για νά μη μυρίζη. Τόν έπλυναν και τού έβαλαν τή μεγάλη στολή και τó τρικαντό στο κεφάλι. Σ' αυτή τήν ώρα όλο σιγομιλούσε:

— Θά καταλάβη τάχα ó Μεγαλειότατος, ότι είμαι λίγο... άδιάθετος;

Στις έντεκα παρά πέντε είχαν κατορθώσει νά τόν ντύσουν. Μπήκε στην άμαξα κι' ó ναύτης άνέβηκε στο πλαγινό κάθισμα τού άμαξα.

Στήν πλατεία τών άνακτόρων ειπε στο ναύτη του και στον άμαξα νά περιμένουν κι' αυτός προχώρησε διορθώνων τά μουστάκια του και προσπαθών νά δώση σταθερότητα στο βάδισμά του.

"Υστερα από πέντε λεπτά φάνηκε νά γυρίζη θλαστημώντας.

"Ο ναύτης ένω έπήγαινε ν' άνοίξη τήν πορτίτσα τού άμαξιού τόν ρώτησε:

— "Ετελείωσε, καπετάνιε, κι' όλας ή άκρόασις;

— Ποιά άκρόασις; "Ο Μεγαλειότατος είχε φύγει γιατί είχε περάσει ή ώρα. Τί Βασιληάς όμως κι' αυτός νά μη περιμένη λίγο τούς ύπηκόους του!

"Ετσι έμεινε και τή φορά αυτή ó Τρικαντός στάσιμος, χωρίς πειά έλπίδα προαγωγής.

Κ. ΦΑΛΤΑΪΤΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΠΩΣ ΔΟΚΙΜΑΖΟΝΤΑΙ Τ' ΑΥΓΑ

Ποτέ μην πιστεύετε ότι ένα αυγό είναι φρέσκο, αν δεν τó δοκιμάσετε προηγουμένως μόνος σας. Οί άσφαλέστεροι τρόποι για νά πεισθήτε ότι τ' αυγό που θ' αγοράσετε είναι φρέσκο, είναι δύο: ó πρώτος είναι νά πάρετε τ' αυγό και νά τó άγγίξετε σε μιάν άκρη με τή γλώσσα σας. "Αν τó αυγό είναι φρέσκο, τó μέρος αυτό που θάλατε τή γλώσσα σας θά είναι έξαιρετικά κρύο, άντιθέτως δε δέν θά σάς φανή πολύ κρύο, αν τó αυγό είναι μπαγιατικό. "Ο δεύτερος τρόπος είναι νά κυττάξετε τ' αυγό στο φώς. Τά φρέσκα αυγά είναι πάντοτε διαφανή στη μέση μόνον, ένω στα μπαγιατικά μόνον ή άκρες τους είναι διαφανείς.

ΓΚΑΜΠΡΙΕΛ ΤΙΜΜΟΥ